

faa efter de Udtalelser, som den ærede Ordfører her idag har tilføjet, ser jeg mig ikke foranlediget til at komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, som ligger til Grund for denne Bevilling. — Jeg kommer dernæst til Forslagene til § 14, som angaa de extraordinære Udgifter. Der ville de Herrer have hørt, at der er to Mindretal, som ville nedsette den af den ærede Krigsminister forlangte Sum, det ene Mindretal med 66,880 Kr., det andet med 31,150 Kr. — Naturligvis maa vi fra vor Side erkjende, at, vil man endelig gaa til nogen Nedsættelse her, bør man dog i alt Fald ikke gaa videre, end det Mindretal er gaaet, hvorfor den ærede Ordfører har sørt Ordet idag; men selv det forekommer os at gaa for vidt. — Man vil nemlig negte for det Første 4 Kanoner. Endskjøndt man just ikke behøver at have saa særdeles mange Kanoner i Reserve, synes vi dog, at det er et bestemt Antal af Reservekanoner at have 4. (Afbrudelse af Ordføreren.) At vi foruden disse 4 ligefremme Reservekanoner, om vi faae dem, tillige have Reservebatterier, vide vi nok; men det kan jo være, at disse Reservebatterier kunne blive udrustede, og saa er Reserven for Diebliffet lig Null og bliver kun 4, naar vi bevilge de her forlangte 12,000 Kr. Jeg skal ligeledes af andre Ting, som ærede Medlemmer ved dette Forslag ville negte, særlig lægge Vægt paa til Følger og Eger 5,000 Kr. og endnu mere paa Kobbertraad, hvortil der forlanges 7,500 Kr., thi dette sidste kan man ikke faae her i Landet, og det er derfor aabenbart, at man bør have en tilstrækkelig Beholdning deraf. Da jeg kom her idag og saae Listten over Endringsforslagene, blev jeg meget forundret ved at se, at Forslaget under Nr. 36, nemlig Regtelsen af Anstæffelsen af prismatisk Krudt til Marinen, skulde være stillet af et Flertal, da jeg havde en fuldkommen Grindring om, at det kun var et lille Mindretal, der havde stillet det. Nu hører jeg af den ærede Ordfører, at her er en Trykfeil; det er kun stillet af et Mindretal, men en Del af de andre Medlemmer af Udvalget have forbeholdt sig deres Stilling. Jeg maa ganske særdeles anbefale det høie Thing ikke at negte denne Udgift. Der er her Spørgsmaal om at anstæffe det nødvendige Krudt til „Helgoland's" Kanoner, og noget mere Urimeligt end at anvende 5 Milioner til et stort Pantserfisk, at anvende betydelige Summer til dette Pantserfisks Kanoner, at udruste det og lade det gaa ud, men ikke forsyne det med det nødvendige Krudt til sine Kanoner, kan jeg ikke tænke mig. Det er ogsaa til Syvende og Sidst en daarlig Økonomi; thi jeg maa sige, at finantsielt taget, er det en hensigtsmæssig og billig Afgjørelse at bevilge denne Sum. Efter de Oplysninger, Ministeren har fremsøgt i Udvalget, mangler der nemlig Krudt, i Særdeleshed prismatisk Krudt, men ogsaa en anden Sort, der kaldes kubisk Krudt, til et Beløb af omtrent

200,000 Kr. Hvis vi ikke ville bevilge de 40,000 Kr. iaar, men negte dem, og maafe ogsaa negte dem til næste Aar, kommer der en Tid, hvor vi aldeles nødvendig maa bevilge alle de 200,000 Kr. paa eengang. Er det saa ikke bedre at bevilge 40,000 Kr. hvert Aar, saa faar man jo efterhaanden, hvad man behøver? — Under Nr. 37 har Udvalgets Flertal stillet Forslag om at negte Ministeren en Bevilling paa 50,000 Kr. til at forandre „Dannebrog" til Exerces- og Kasernefisk i Flaadens Leie. Ifjor blev denne Forandring bevilget, men Bevillingen dertil blev givet indenfor Limen, idet der fra Udgifterne skulde drages, hvad man ventede der kunde indkomme ved Salget af Maskiner, Inventar og deslige. Nu har det imidlertid vist sig, at det for Diebliffet er umuligt at faae en rimelig Pris for disse Maskiner, som ganske vist ikke ere nye, men næsten ikke ere brugte, idet „Dannebrog", som blev forsynet med sine Maskiner i 1864, kun meget faa Gange har været ude. Er det saa fornuftigt af os at fordre, at Marinebestyrelsen skal laa disse Maskiner i Stykker og sælge dem som gammelt Tjern, og det bliver naturligvis Følgen, naar man fortafter Forslaget, istedetfor at glemme dem til et andet Aar, hvor man i alt Fald kan have Haab om at faae Mere for dem. Det er, som sagt, Maskiner, der, skjøndt de ere ældre, dog ere saagodt som ikke brugte og meget gode; er det da ikke bedre at lade dem ligge i Ro og bevilge de nødvendige Penge i Limen til at forandre „Dannebrog" til Exercesfisk? Hvis man vilde sige, at det godt kan vente med denne Forandring af „Dannebrog", saa vil jeg dertil svare, at Alle vare enige om ifjor, at det nuværende Logisfisk var i høi Grad utilfredsstillende for Mandsskabet. Der har i lang Tid været Klaget over den slette Sundhedstilstand, som Mandsskabet led under ved Opholdet paa det nuværende Logisfisk, og vi vare derfor Alle enige om at gjøre denne Forandring med „Dannebrog", hvorved man fik bedre Plads og ogsaa et bedre Fisk. Skulde vi gaa bort derfra, blot fordi Marineministeren ikke har været istand til at opfylde de Forudsætninger for Bevillingen, som vi stillede ifjor? Det forekommer os, at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund dertil, og derfor har det ogsaa glædet mig at høre, at den høitærede Ordfører egentlig ikke havde saa meget imod at faae denne Sum bevilget. — Jeg kommer dernæst til de to vestindiske Spørgsmaal. Under Nr. 38 har den høitærede Finantsminister stillet Forslag om at bevilge 20,986 Kr. 39 D. til den til Vestindien udsendte Kommission. Med Hensyn til dette Forslag har den ærede Ordfører udtalt, at man vilde kunne forstaa, at Flertallet ikke under nogen Omstændighed kunde tiltræde det. Ja, ligeoverfor denne Udtalelse kan jeg jo sige, at man ogsaa kan forstaa, at vi, efter hele den Stilling, som Mindretallet indtog til den vestindiske Sag, da